

СТАНОЈЕ СТАНОЈЕВИЋ

Историчар;

(Нови Сад, 12/24. 8. 1874 – Беч, 30. 7. 1937)

Др филозофије, професор Универзитета у Београду

СКА: дописник Академије друштвених наука од 4. 2. 1905; прави члан Академије друштвених наука од 16. 2. 1920.

Приступна беседа: Постанак српског народа.. Шт.: (а) Политика 30: 9206 (29. XII 1933) 4–5; (б) СКГ н. с. 41 (1934) 110–117, и посебно: Београд 1934, 1–8. Проглашен 28. XII 1933. (СКА Год. 42 (1933) 144–151).

Биографија, библиографија: НЕ 4 (Н. Радојчић). – СКА Год. 18 (1905) 372–374 и 28 (1921) 251–253. – СКГ н. с. 51 (1937) 637–642 (Ж. П. Јовановић). – BLGS 4 (1981) 168–169 (М. Stoy). – ЕСИ 650–651 (М. Спремић). – ПКЈИФ 17 (1937) 369 (Аноним). – ГИДНС 11 (1938) 160–192 (Р. Перовић). – BLZ 9, 231–237.

Некролог: ЛМС 348 (1937) 98–100 (Аноним). – ПКЈИФ 17 (1937) 267–269 (М. Ласкарис). – Byz. 12 (1937) 708–710 (М. Lascaris). – Seminarium Kondakovianum 9 (1937) 86–87 (G. Ostrogorsky). – СКГ н. с. 51 (1937) 595–599 (В. Чубриловић). – ЈИЧ 3 (1937) I–VI (В. Новак). – Glasnik Muzejskega društva za Slovenijo 18 (1937) 140–142 (J. Mal). – ГИДНС 10 (1937) 377–378 (Аноним) и 11 (1938) 3–4 + 145–150 (Аноним). – СКА Год. 47 (1938) 155–156 (А. Белић). – S. Rev. 16 (1937–1938) 698–700 (D. Stranjaković). – RSU 10 (1938) 205–214 (М. Paulová). – Браство 29 (1938) 221–222 (Ј. Хаџи-Васиљевић)

Фотографија: САНУ–Ф 278, 278/1–2, XVI.